

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 693 af 22. December 1920 om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5007).

Sagen sattes til Forhandling.

Lillelund: Jeg skal paa Venstres Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Da vi for et halvt Aars Tid siden vedtog den midlertidige Lov om Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden, var det sikkert et almindeligt Haab, at den ekstraordinære Arbejdsløshed, der da var til Stede, maatte være forbi, naar vi naaede Foraaret. Desværre er Situationen i Industriefagene en saadan, at der i Øjeblikket er den højeste Arbejdsløshed, vi endnu har haft, og dertil kommer, hvad der ikke var Tilfældet i December, at nu maa der være en hel Mængde flere af de arbejdsløse, der har opbrugt den vedtægtsmæssige Understøttelse, og derfor maa det, til Trods for at Sommeren staar for Haanden, desværre siges at være en Nødvendighed at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Loven foreslaas forlænget uændret, og det forekommer ogsaa mig, at det vil være rigtigt at forlænge den uændret, dels for hurtigt at faa Sagen gennemført og dels, fordi der ikke efter min Opfattelse er rejst berettigede Klager mod Lovens Affattelse. Forlængelsen foreslaas at skulde gælde til Udgangen af November Maaned; det vil med andre Ord sige, at den kommende Rigsdag vil faa to Maaneder til Behandling og Overvejelse af Sagen, og det forekommer mig at være en passende Tid. Jeg kan derfor give min Tilslutning hertil.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

J. P. Nielsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting.

Jeg har kun et Par Henstillinger, jeg gerne vilde gøre til den højtærede Indenrigsminister. Det er jo en Kendsgerning, at Arbejdsløsheden har antaget et meget stort Omfang, og det bliver sikkert tillige en Kendsgerning, at den vil vare længe. Dermed er det givet, at de Understøttelser,

der kan opnaas ogsaa i Henhold til denne Lov og efter de faste Regler, der er godkendt af den højtærede Indenrigsminister, bliver for smaa for familieforsørgende Medlemmer af Arbejdsløhedskasserne. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister om muligt at skabe en større Rummelighed, saaledes at de, som har gaaet arbejdsløse i flere Maaneder, og som har sat til, hvad de mulgvis havde sparet sammen. — Tøjet er blevet opslidt o. s. v., — faar Adgang til en højere Understøttelse. Jeg vil tillige ud fra den samme Betragtning henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa de ugifte Medlemmer under 25 Aar. Det er sikkert, at disse vore Medlemmer er meget daarligt stillede nu, da Arbejdsløsheden antager denne langvarige Karakter. I det lange Løb er det ganske umuligt for dem at komme igennem med 2—3 Kroner om Dagen.

Endvidere vil jeg henstille, om det ikke var muligt at fastsætte Regler for alle Kommuner, thi Forholdet er i Virkeligheden det, at Folk kan arbejde for den samme Virksomhed i en By, men at de af dem, der bor i Landkommuner, i flere Tilfælde ikke faar Understøttelse, fordi disse Landkommuner ikke benytter Loven. Det mest retfærdige, ogsaa ud fra Forsikringsprincippet vilde sikkert være, hvis det var muligt at sætte faste Regler for alle Landets Kommuner, saa at Forholdet blev ens. Jeg skal ikke her nævne Tilfælde, men vi har adskillige Tilfælde som det, jeg har nævnt, hvor Folk, som bor i Landkommuner, ikke har faaet Spor af Gavn af Loven, medens de i samme Bedritt arbejdende fra Bykommunerne faar Understøttelse.

Endelig vil jeg ved denne Lejlighed henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at vore Kasser efterhaanden er kørt tomme. Den højtærede Indenrigsminister har stillet sig overordentlig velvillig i denne Sag, har givet rentefrie Laan til Kasserne, saa at disse har kunnet opfylde deres vedtægtsmæssige Forpligtelser, hvad vi selvfølgelig er overordentlig taknemmelige for, men den Arbejdsløshed, vi har nu, maa jo sprænge alle Forsikringsrammer, fordi de Præmier, der er fastsatte, og det Statstilskud, der hidtil er givet, ikke er fastsat med en Arbejdsløshed for Øje af det Omfang, vi for Øjeblikket har. Derfor vil jeg ved denne Lejlighed gerne, idet jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den Velvillie, der fra hans Side er vist Kasserne, henstille, at Kasserne ogsaa i Fremtiden maa blive sat i Stand til at fun-